

Te ascult

te ascult, mereu te ascult îmi pun urechea la inimă și te ascult
dacă n-aș fi un nebun al mistificării...
dacă n-aș mima verdele unui pom, un tată, discuția cu un mentor...
caut nume noi, gesturi, amăgiri ale eului, vâslesc peste valuri și te ascult
tu să fii o sirenă amăgitoare, cu trompeta de aur răsucită spre urechea mea
cea surdă
să te aud, să pot să te aud
și cerul să fie de bronz, să mulgem din el statui cu chipul artistului
sunete de luptă, flori de pus la mormântul poetului necunoscut

deci te ascult, și mă repet, mă bâlbâi ca un elev
rușinat de frumusețea incomensurabilă a vorbelor
a picta sau a cuvânta?
a pune lumină în ochi sau negru în cerneală?
și vântul bate rece, simțurile mele stau încordate la maximum
ca după o luptă cu inorogul.
uneori culegem stanțe aruncate în balta stătută de lângă casă,
le separăm de broaște și de Ofelii înecate
le mângâiem cu săruturi lungi, pe pletele lor frustrate de mizeria poetului
apoi simt umerii de piatră ai istoriei
caii luptelor cu noi înșine..

dar tu, tu mă mai ascuți?

De Adrian Grauenfels

Poezie distinsă cu Marele premiu la Concurs de poezie, noiembrie-decembrie
2015: "LITERATURITATE.RO"

<http://literaturitate.ro/concursuri/>